

Això va per llarg

written by Ferran Planell | 10 de març de 2021

Hem passat del “Ho tenim a tocar” a “Això va per llarg”. Almenys aquesta és la lectura que, al meu entendre, s’ha de fer del resultat del 14F.

L’anomenada “via àmplia” ha estat la guanyadora dins les opcions independentistes. Resoludament han estat més els qui han dipositat el vot dins l’urna amb més ganes de passejar que no pas d’anar a bon pas. Com a demòcrata accepto el resultat, mancaria més, però això no impedeix que em senti decebut. Hi ha plats que s’han de cuinar a foc viu i d’altres fent xup-xup. Per gaudir de les sensacions palatals tastant el filet de la independència, aquest s’ha de cuinar a foc viu i durant poca estona, ha d’estar fet per fora i al punt o fins i tot un pèl cru per dins. Si volem un filet molt fet i el fem a foc viu, volta que volta, durant massa temps, està clar que se’ns cremarà. I per evitar que se’ns cremi, no ens quedarà altra que cuinar-lo a foc lent, però, un cop asseguts a taula, acabarem menjant carn bullida. Amb això em vinc a referir que qui sigui més de peix, res a dir, però llavors que no demani carn.

Hom pot passar per la vida sense definir-se, de manera trista, envoltant de grisor els seus actes, sense ser ni carn ni peix; però cap indefinició passarà sense crítica als annals de la història. Qualsevol fet que hagi marcat una època, una fita, un esdeveniment digne de recordar, sempre estarà empès per persones decidides, perseverants, contundents. I no em refereixo a contundència com la força de colpejar, sinó a la capacitat de raonament per convèncer gràcies a la tenaç exposició.

Això últim crec que la majoria dels nostres polítics empresonats i exiliats ho estan fent i molt bé. La llàstima és que uns tan sols ho poden fer quan els deixen anar, com ho han

fet ara per les eleccions, mentre que els altres ho estan fent constantment, dia rere dia i plantant cara des d'Europa. Quant de fort seria aquest altaveu si s'hagués exiliat el govern en ple, si els dos Jordis ja no haguessin anat a Madrid confiant en la justícia i la mal anomenada democràcia plena d'Espanya. Com podríem tenir ara a Espanya entre les cordes, si aquesta no pogués exercir el xantatge de tenir ostatges.

Acabo amb una reflexió per als que heu optat per quedar-vos a casa: per molt emprenyats que estigueu, l'abstenció d'aquest 14F ens ha allunyat encara més d'assolir la fita que el fet d'haver escollit una via o una altra.